

విజయవాడ

మల్లది వెంటట కృష్ణమూర్తి

ఎం.ఎస్పీ.లో ఫస్ట్ క్లాస్ తెచ్చుకుని, రీసెర్చ్ చేసి పిహెచ్.డి. అనిపించుకున్న హరీష్ భారతదేశంలోని నిరుద్యోగులకి ఎదురయ్యే సమస్యల ననుసరించి, మామూలు ప్రకారం పోలీస్ కాన్స్టేబుల్ గా చేరాడు.

మొదటి రౌతి అతను బీచ్ కి తొలిసారిగా వెళ్ళాడు. తన విద్యకి సరిపడే ఉద్యోగం ఎప్పుడొస్తుందా అనే సమస్య అతనికి ఆ పుద్యోగానికి అప్లికేషన్ పెట్టుకున్నప్పటినుంచి పట్టి పీడిస్తోంది.

అర్థరౌతి రెండు దాటుతోంది. ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని విశ్వరంజనం కాలనీ అయిన బంజారాహిల్స్ లోని ఓ పెద్ద రోడ్డుమీద నడుస్తున్న హరీష్ కి ఎత్తయిన ఆ ప్రదేశం నుంచి క్రింద హైదరాబాద్ వగరం లైట్లు అక్కడక్కడ తిరిగే నాపానాల లైట్లు కనిపిస్తున్నాయి.

అలా నడుస్తుండగా అతనికి దూరంలో ఎవరో నక్క కూర్చున్నట్లుగా అనిపించింది. గబగబ అటువైపు నడిచాడు. ఓ బండరాయిని ఆనుకుని నలభై నైబడ్డ, బలిష్టమయిన ఓ వ్యక్తి నేలమీద కూర్చుని పున్నాడు. ఆయన ఎడం చేతిలో ఓ బాటిల్ వుంది. దానిమీద లేచిలివి బట్టి అది స్కాచ్ లేండ్ లో తయారయిన విస్కీ బాటిల్ అని, అందులోనిది స్కాచ్ విస్కీ అని గ్రహించాడు హరీష్.

“ఎవరు మీరు? ఇంత రౌతి ఇక్కడేం చేస్తున్నారు?” అడిగాడు హరీష్.

ఆయన ఓ గుక్క మధ్యం తాగి, తేలిపోయే కళ్ళుని హరీష్ మీద కేంద్రీకరించలేక అతని పక్కనుంచి ఎటో చూస్తూ చెప్పాడు:

“ఎవరు మళ్ళీ! నా ఏకాంతాన్ని ఎందుకు పాడు చేస్తున్నావు?”

“నేను పోలీస్. మీ ఇల్లెక్కడ?”

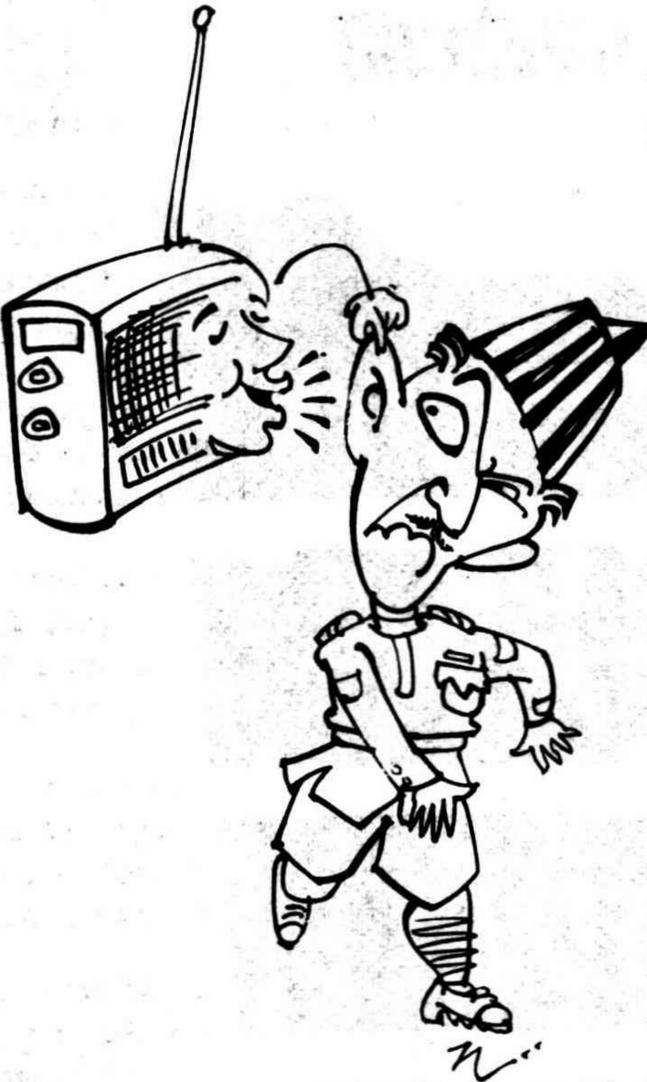
“ఇక్కడికి చాలా దూరం. కొన్ని వందల మైళ్ళు”.

ఆయన మాట ముద్దగా వస్తోంది. సరిగ్గా ఆలోచించలేని స్థితిలో పున్నాడనిపించింది హరీష్ కి.

“చూస్తే పెద్దమనిషిలా వున్నారు. ఇంటికెళ్ళండి. మళ్ళీ నేనిటోచేసరికి మీరుండకూడదు” పాచ్చరించి హరీష్ ముందుకు సాగాడు.

వెనకనుంచి ఆయన ముద్ద కంఠం ఏదో పలికింది. ఉలిక్కిపడ్డాడు కాని వెనక్కి తిరగలేదు. అలాగే సాగిపోయాడు. అతనికి వినపడింది బూతు పదంలా అనిపించింది.

మళ్ళీ తిరిగి ఆ ప్రదేశానికి రావడానికి హరీష్ కి ముప్పాళ్ళ గంట పట్టింది. ఆయన ఇంకా అక్కడ నుంచి కదలేదు. ఇప్పుడు బండరాయి మీద ఎక్కి కూర్చుని పున్నాడు. విషా కొద్దిగా తగ్గినట్లుగా వుంది.

హరీష్ ని తేరిపార చూసి అడిగాడాయన:

“ఇండాక ఎవరన్నావ్ మళ్ళీ?”

“కనపడలంలా-మీరెవరు?”

ఆయన బదులుగా చిద్విలాసంగా నవ్వాడు కాని సమాధానం చెప్పలేదు. అకస్మాత్తుగా ఆయన రెండు మాటలు మాట్లాడాడు. ఉలిక్కిపడ్డాడు హరీష్.

ఇదీ సంగతి

“విమిలంబున్నావ్?” అడిగాడు కోపంగా.

ఆయన మరో రెండు మాటలన్నాడు. హరీష్ మొహం కోపంతో ఎరబడింది.

“నిన్ను ఆరెస్ట్ చేస్తున్నాను, బూతు మాటలు మాట్లాడినందుకు”,

తూలుతున్న ఆయన్ని హరీష్ నెమ్మదిగా బండరాయి మీద నుంచి దింపి తనతో స్టేషన్ కి తీసుకెళ్ళాడు. ఆయన ఏ కళనున్నాడో అభ్యంతరం చెప్పకుండా హరీష్ వెంట వెళ్ళాడు.

డ్యూటీలో వున్న ఎస్.ఐ.కి సంగతి వివరించాడు

16-5-86 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

హరీష్. అలవాటు ప్రకారం కాన్స్టేబుల్స్ ఆయన జేబులని వెదికారు. నాలుగైదు కాగితాలు దొరికాయి. ఎస్.ఐ. ఆ కాగితాల్లో రాసిన తెలుగు వ్యాఖ్యలని చదివాడు. వెంటనే ఆయన మొహం జేపురించింది.

“బావున్నావా?” అడిగాడాయన మత్తుగా.

“రేపు కోర్టులో మెజిస్ట్రేట్ ని అడుగు” పళ్ళు పటపట కొరికాడు ఎస్.ఐ.

మర్నాడు పుదయం మెజిస్ట్రేట్ కోర్టులో హాజరు పరిచారు ఆయన్ని. ఆయన జేబులో దొరికిన కాగితాలని మెజిస్ట్రేట్ చదివి, ముద్దాయి చేతివ్రాత సమూహాని పరిశీలించాడు.

ఆయన అప్పటికప్పుడు ‘రాముడు బుద్ధిమంతుడు, సీత రాముడి భార్య. లక్ష్మణుడు సీత మరిది’ అని వ్రాసిన చేతివ్రాత, ఆ కాగితాల్లోని చేతివ్రాత సరిపోయింది.

బూతు మాటలు రాసిన కాగితాలలో అర్థరౌతి వల్లిక్ స్టేషన్ లో తిరుగుతున్నందుకు అతనికి అయిదు వందల రూపాయల జరిమానాని విధించాడు మెజిస్ట్రేట్. తాగి రోడ్డుమీద కాన్స్టేబుల్ ని బూతులు తిట్టినందుకు కోర్టు లేవేదాకా జైలుశిక్ష కూడా విధించాడు. ఆయన్ని కోర్టులో ఓ మూల కూర్చోబెట్టారు.

అప్పటికి మత్తు బాగా దిగిపోవడంతో ఆయన జరిగినదానికి పశ్చాత్తాపపడసాగాడు.

* * *

“నిన్న రౌతవగా బయటకి వెళ్ళినవారు ఇంతవరకు ఏం చేస్తున్నారు? ఎక్కడి కెళ్ళారు?” ఆయన కోర్టు నుంచి హైదరాబాద్ లో, బంజారాహిల్స్ లోని ఓ సినిమా నిర్మాత గెస్ట్ హౌస్ ని చేరుకున్నాక ఆయనాచ్చిన ఆటోకి డబ్బులిచ్చి పంపించి అడిగాడు నిర్మాత కంగారుగా.

“మన సినిమాకి పాటలు రాయడానికి ప్రశాంతంగా వుంటుండని రోడ్డుదాటి అలా బయటకు వెళ్ళాను.”

“రాసారా?”

“అనా”

ఆయన జేబులోంచి నాలుగు కాగితాలు తీసి నిర్మాతకిచ్చాడు. ఆయన పక్కనే వున్న దర్శకుడు అందుకుని, ఆ నాలుగు పాటలని చదువుకుని చెప్పాడు మెచ్చుకుంటూ.

“బ్రహ్మాండంగా వున్నాయి. సిల్ స్క్రీమ్ డేవ్ పాట మరి బావుంది. డ్యూయెట్లు చెప్పనే అక్కరలేదు. ఈ మధ్య కాలంలో మీరిలాంటి పాటలు రాయనేలేదు.”

“అందుకేగా పాటల ప్రింటింగ్ కి ఇంతదూరం తీసుకొచ్చింది” నిర్మాత సంతోషపడ్డాడు.

* * *

ఓ రోజు పుదయం హరీష్ పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళాలని యూనిఫాం వేసుకుంటుండగా వివిధభారతిలోంచి ప్రసారం అవుతున్న త్వరలో రాబోయే ఓ సినిమాలోని పాట నల్లని విని ఆశ్చర్యపోయాడు. అగి పాట పూర్తిగా విన్నాక మెజిస్ట్రేట్ కోర్టులో బూతు పదాలుగా నిర్ణయించబడ్డ ఆ వ్యాఖ్యలు మేనతను సినిమా పాటల రచయిత అని, ఆ రోజు కాలాననే తనెవరో రహస్యంగా వుంచాడని గ్రహించాడు.